

er rede til at give det eventuelle Finansudvalg alle Oplysninger med Hensyn til denne Sags Ordning, hvis det maatte ønskes.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) spurgte mig, hvor vidt det vilde være nødvendigt fremdeles at yde en Administrationsafgift til Stiftsmidlerne i Anledning af Bestyrelsen af de Kapitaler, der vare henlagte til Præsteembederne, og han anførte, at Administrationsafgiften vistnok i Almindelighed var $1\frac{1}{2}$ pCt. — af Renteudbyttet selvfølgelig, en Afgift, der formentlig var noget for høj i Forhold til den Afgift Overformynderviet tog af de Kapitaler, det bestyrer. Det ærede Medlem er maagst, dog ikke ret bekendt med, at Afgiften for Bestyrelsen af Overformyndermidlerne er 2 pCt., altsaa $\frac{1}{2}$ pCt. mere, og det turde være ret billigt, at der ydes Bederlag til Stiftskasserne rundt omkring i Stifterne for den ikke ringe Ulejlighed, som Vejrgælsen af Stiftsmidlernes Bestyrelse medfører. — I øvrigt er denne Afgift ikke sat ens overalt, den varierer mellem 1 og 2 pCt. Jeg tror ikke, det vil være let at komme bort fra Ydelsen af en saadan Afgift, der i øvrigt heller ikke kan betragtes som særlig trykkende.

Endnu skal jeg her omtale de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), vedrørende Menighedsforholdene i Haraldsted. Det ærede Medlem henviste til, at han allerede i Fjor havde fremdraget denne Sag og ønskede Oplysning om, hvorledes det nu stillede sig i Haraldsted Sogn med Hensyn til Forholdet mellem Præsten og hans Menighed. Jeg tror, at jeg allerede i Fjor udtalte, at jeg erkendte, efter hvad der var mig bekendt om Menighedsforholdene der nede, at disse trængte til Forbedring, og det vil sikkert ogsaa være det ærede Medlem vel bekendt, at de geistlige Autoriteter ligesaa lidt som Ministeriet have tabt denne Sag af Syne siden den Tid. Jeg tror, det er meget overdrevent, naar det er blevet fremstillet, som om den katolske Propaganda skulde have særlig Fremgang der ude; jeg tror i alt Fald, at den Bevægelse, der er rejst fra Katolikernes Side, er meget kunstig. Jeg tror, at man skal være meget varlig med at gribe for haardt og for hurtigt ind i saadanne Forhold. Sagen er den, at der i saadanne Forhold sædvanlig er Fejl paa begge Sider, og jeg tvivler ikke om, at det samme er Tilfældet i det foreliggende Tilfælde; men i øvrigt skal jeg sige, at Forholdene i Haraldsted Sogn i en nær Fremtid rimeligvis vilde undergaa en Forandring.

Naar jeg dernæst forlader de nærmest kirkelige Spørgsmaal, møder mig først en

Forespørgsel, der blev rettet til mig fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Vohmann) med Hensyn til, hvorvidt der kunde ventes Forslag fra Regeringen angaaende Tilskud fra Staten til Børnehjemmene. I Henhold til de Forslag, der vare fremkomne i Fjor fra en Kommission, der i 1893 blev nedsat af Kirkeministeriet, som i Fjor afgav Betænkning, og som det ærede Medlem ogsaa henviste til, blev der i Anmærningen til den Post paa Finansloven paa 8,300 Kr. der for Tiden repræsenterer Statens Tilskud til forfællige Børnehjem, anført, at Ministeriet havde under Overvejelse, paa hvilken Maade Statens Forhold til Børnehjemmene i Almindelighed skulde kunne ordnes, og under Henvisning til den afgivne Betænkning blev der endvidere bemærket, at Sagen jo hang sammen med Spørgsmaalet om Statens Stilling til Forsorgen for vanrøgtede Børn, et Spørgsmaal, som henhører under Justitsministeriet. Det vil findes naturligt, at denne Sag endnu maa befindes sig paa Overvejselernes Standpunkt, idet min højtærede Kollega selvfølgelig maa have den fornødne Tid til at overveje, hvorledes han for sit Bedkommende agter at stille Forslag om Sagen. Men den Omstændighed, at der ikke i Nar er gentaget den samme Bemærkning, som blev givet i Fjor i den paagældende Anmærkning, betyder ingenlunde, at Regeringen nu har opgivet Tanken om at komme med Forslag til Næsteden om en Reform paa dette Omraade. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Dr. Klausen) rettede dernæst et Spørgsmaal til mig, om hvorvidt det forholdt sig rigtigt, hvad der var anført i de offentlige Blade om en Skrivelse, der var udgaaet fra Kirkeministeriet vedrørende Haandværkerens Udgang til Højtalerne. Jeg skal bekræfte, at der i Virkeligheden er udgaaet en Skrivelse fra Kirkeministeriet i Sommer af 30te Juli, som straks blev optagen i forskellige offentlige Blade og blev optagen i Ministerialtidende, saa det ærede Medlem havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med dens Indhold, og jeg tvivler ikke paa, at hvis det ærede Medlem havde benyttet denne Lejlighed, vilde han vel have forstaaet, at der ikke fra Ministeriets Side i denne Sag er gaaet bort fra den Vej, som Ministeriet i 1881 slog ind paa ved sit Cirfulcere til Skoleraadene om Reglerne for Udbelingen af Tilskud til Højtaleelever; men det vil heller ikke kunne undre det ærede Medlem, at naar Ministeriet nu i 1896 udtaler sig om dette Spørgsmaal, det saa tager Hensyn til de Resultater, som de mellemliggende Nar have